یادداشت

زهرا چیذری

نمایش آموزش در کلاس بلاگری

هر چند بلاگری این روزها خودش به یک شغل تبدیل شده و بسیاری از افراد با به اشتراک‌گذاری روزمرگی‌هایشان لایک و فالوور جمع می‌کنند و در نهایت با تبلیغات به درآمدزایی می‌رسند، اما در کنار این، بسیاری از مشاغل هم به بلاگری روی آورده‌اند و تصویری نمایشی از شغل و زندگی‌شان را روی صحنه اینستاگرام و شبکه‌های اجتماعی ارائه می‌کنند.

تصویری که ممکن است چندان واقعی نباشد، اما طبق نظریه گافمن بازتولیدی از ارزش‌های اجتماعی است. در این میان نه فقط آشپزها، خیاط‌ها و آرایشگرها به بلاگری روی آورده‌اند، بلکه مشاغلی که خودشان در فرهنگ‌سازی و ذائقه‌سازی نقش دارند هم در قامت یک بلاگر ظاهر شده‌اند. نمونه‌اش معلم‌بلاگرهایی که با جست‌وجویی در شبکه اجتماعی اینستاگرام که این روزها به لطف فیلترشکن‌های رایگان و فروشی همچنان مخاطبان و کاربران خود را حفظ کرده‌است می‌توانیم نمونه‌های متعددی از این معلم‌بلاگرها را مشاهده کنیم.

این معلم‌بلاگرها فقط روزمرگی‌ها و روش تدریس و مسائلی از این قبیل را پیش چشم مخاطبان و کاربران شبکه اجتماعی اینستاگرام به صحنه نمی‌آورند، بلکه گاهی انگار خود این افراد هم در فضای اجتماعی کنونی و ارزش‌های دیکته‌شده از سوی رسانه‌های تعاملی غرق شده و همه عناصر و میزانسن صحنه‌ای که خلق کرده‌اند گویای اثرپذیری آنها از فضای فرهنگی غالب در جامعه است و دیگر به سختی می‌توان رسالت فرهنگ‌سازی و ذائقه‌سازی را در رفتار و عملکرد این افراد مشاهده کرد.

نکته جالب‌توجه اینجاست که ریشه‌های رفتار این نسل از معلم‌هایی که قرار است نسل آینده را مورد تعلیم و تربیت قرار دهند، تربیت در مکتبی است که گاهی با ارزش‌ها و نگاه اصیل در سبک زندگی ایرانی اسلامی فاصله‌ای عمیق دارد. بخشی از این افراد بلاگرهایی حرفه‌ای و آموزش‌دیده هستند و اگر در فضای مجازی به دنبال آموزش بلاگری باشید، بی‌تردید می‌توانید کلاس‌های آنلاین و جزوه‌های آموزشی را مشاهده کنید که پول می‌گیرند و به شکلی تخصصی آموزش بلاگری می‌دهند. آموزش برای برپایی یک نمایش که بخشی از این نمایش دانش‌آموزانی هستند که شاید برای حضورشان در این صحنه باید از آنها اجازه گرفته شود و به اشتراک گذاشتن تصاویر آنها تبعاتی حقوقی دارد!

البته این بدین معنا نیست که بلاگر و فعالیت‌های اینستاگرامی هر معلمی لزوماً تبعات منفی دارد و اتفاقی ناخوشایند است. هر شبکه اجتماعی و هر وجهی از تکنولوژی در صورت استفاده صحیح و بجا می‌تواند نه فقط مفید و مؤثر باشد، بلکه بسیاری از گره‌ها و مشکلات را حل کند. همچنانکه در ایام کرونا آموزش مجازی با تمام اما و اگرهایش تنها راهکار باقی مانده‌بود و لااقل بخشی از بار آموزش را به دوش کشید اما وقتی با پدیده معلم بلاگرها مواجه می‌شویم در این میان ملاحظات متعددی وجود دارد که مواجهه با این پدیده را حائز اهمیت می‌کند.

این ماجرا همچون شمشیر دولبه‌ای است که می‌تواند هم جنبه‌های مثبت و هم جنبه‌های منفی داشته باشد، اما بی‌تردید فعالیت معلم بلاگرها در شبکه‌های اجتماعی باید تابع قوانین و ضوابطی باشد تا آسیب‌های آن بر جنبه‌های مثبتش غلبه نکند.

واقعیت این است که در همه جای دنیا مدارس ساختار خاص خودشان را دارند و جای هر موسیقی و هر رفتاری در مدرسه نیست چه رسد به اینکه به شکلی رسمی از سوی معلم اجرایی شود. از سوی دیگر تأکید چند باره مقام معظم رهبری بر استفاده از ظرفیت دانشگاه فرهنگیان برای تأمین نیروی مورد نیاز مدارس موضوعی است که یک بار دیگر باید مورد تأمل و تدقیق قرار داد. بدیهی است روش‌های خلاقانه برای تدریس، برگزاری کلاس‌هایی شاد و مفرح و علاقه‌مند کردن دانش‌آموزان به درس با ایجاد فضایی صمیمی نکات مثبتی است که گاهی در بخش‌های نمایشی به اشتراک گذاشته شده از سوی معلم‌بلاگرها شاهد آن بود، اما نکته قابل‌تأمل اینجاست که آیا این فقط بخشی از صحنه نمایش است یا در پشت صحنه این ماجرا هم همین فضا را شاهد هستیم؟ خروجی کلاس‌های درسی معلم‌بلاگرها چیست؟ دانش‌آموزان با سوادی که درس را در کلاس‌هایی با نشاط و با فضایی نوین و دلنشین آموخته‌اند یا بلاگرهایی که با الگو قرار دادن معلم به عنوان یکی از اثرگذارترین فرد در زندگی‌شان در همان مسیری که او عملاً نشانشان داده حرکت خواهند کرد؟! نهایت این زندگی نمایشی و بلاگری به کجا ختم خواهد شد؟!

پیام جوان

سلام بر شما مخاطبان همیشگی «جوان». این ستون متعلق به شماست. دلگویه‌های شما عزیزان را از طریق شبکه‌های اجتماعی با شماره ۰۹۱۹۰۹۶۸۵۳۰ یا تلفن: ۸۸۴۹۸۴۴۸ پذیرا و شنوا هستیم. در نظر داشته باشید این ستون را مسئولان و مدیران با حساسیت ویژه می‌خوانند.

اسکن کنید

چرخه معیوب نسخه‌نویسی

الان بیمه قبول نمی‌کند که دارو را پزشک برای بیش از سه ماه تجویز کند. از طرفی بسیاری از بیماری‌ها مثل افسردگی و دیابت و مانند آن، این‌طوری است که سال‌ها پزشک یک دارو را برای بیمار تکرار می‌کند و هر بار به او می‌گوید که شش ماه دیگر مراجعه کن. به این ترتیب در پایان سه‌ماه، بیمار یا باید دارو را با قیمت آزاد تهیه کند یا برای نسخه‌نویسی دوباره پیش پزشک برود و هزینه نسخه و اتلاف وقت و شلوغی مطب را تحمل کند. این چرخه معیوبی است. وزارت بهداشت و سازمان‌های مسئول نباید اجازه این نوع نارضایتی را بدهند.

این نورافکن‌ها را خاموش کن آقای وزیر!

وزارت کشور برای روشن کردن حیاط وزارتخانه چند نورافکن قوی روی بدنه ساختمان وزارتخانه نصب کرده که به جای حیاط این وزارتخانه همه خانه‌های سوی دیگر خیابان فاطمی را به هنگام شب روشن می‌کند. ما یک اتاق خواب داریم که شب با همین نورافکن‌ها عین روز روشن می‌شود و امکان خواب از ما گرفته شده‌است. به وزارتخانه مراجعه کرده‌ایم اما کم‌محلی می‌کنند. آقای وزیر کشور که برای کمک به مردم به دورترین نقاط کشور هم سفر می‌کند، در همین نزدیکی دفتر خود هم به فکر مردم بی‌گناه باشد.

مدارس برای پول‌ها دنبال بهانه‌تراشی‌اند!

مگر قرار نبود با دستور اژه‌ای و وزیر آموزش و پرورش مدارس پول‌هایی را که برای برنامه‌های تکمیلی و رفت‌وآمد و چیزهای دیگر گرفته‌بودند، پس بدهند. بهتر است بررسی شود تا معلوم شود که این پول‌ها خورده شد و یک پارچ آب هم روش. خوب نیست دستور قاضی‌القضات این‌قدر ساده در جامعه نقض شود. بهتر است خود ایشان پیگیر ماجرا باشد. خالی بودن مدارس در روزهای متوالی بسیاری از هزینه‌های عمومی مدارس را نیز کم کرده که از این بابت غیرانتفاعی‌ها سود خوبی بردند، اما همچنان پول مردم توی گلوی‌شان گیر کرده‌است.

وضعیت تهیه و انتشار مقالات و پایان‌نامه‌های دانشگاهی در گفت و گوی «جوان» با دانشجو، کارشناس و استاد

مقالات علمی سرتاپا غرق فساد و رانت

کارشناس سامانه تحصیلات تکمیلی: هر رزیدنتی که در دانشگاه‌های پزشکی در مقطع تخصص و فوق تخصص فارغ‌التحصیل می‌شود، ممکن است مقاله کپی ارائه کرده‌باشد

طرح: علی شفیعی

گزارش یک

مهسا گربندی

هر ساله چند هزار پایان‌نامه و مقاله علمی در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری تهیه می‌شود که دانشجویان از آنها دفاع می‌کنند یا به چاپ می‌رسد. به ازای هر کدام از مقالات علمی، رزومه اساتیدی که نامشان در آنها نوشته شده پربارتر از قبل می‌شود. معمولاً استاد با درج نام خود در آن مقاله، امتیاز جدیدی را در رزومه‌اش ثبت می‌کند تا درآمد بالاتری داشته‌باشد. بدتر اینکه گاهی به دلیل نبود راهنمایی مناسب از سوی استاد، دانشجو ناچار است مقاله را بخرد و برای تهیه مرحله به مرحله آن هزینه بپردازد. این روند تهیه و چاپ مقاله، پایان‌نامه و حتی رساله، فسادهای زیادی دارد که تا کنون هم بارها از سوی کارشناسان متعدد به آن اشاره شده‌است. حل این معضل چندین ساله، نیازمند ورود فراقوه‌ای است. «جوان» در گزارشی به این موضوع پرداخته‌است.

■■■

در حالی که هر سال اعتبار و بودجه زیادی صرف نوشتن پایان‌نامه‌ها و مقالات علمی می‌شود، این سؤال مطرح است که آیا روند فعلی برای تهیه مقالات، نیازهای کشور را رفع می‌کند؟ یا بی‌هدف و صرفاً برای سیاه کردن رزومه دانشجو و اساتید دانشگاهی تهیه می‌شود؟

■استاد راهنمایی که راهنمایی نمی‌کند!

دانشجویان هنگام تهیه و چاپ مقاله علمی‌شان با مشکلات زیادی روبه‌رو هستند. به همین دلیل بسیاری از آنها مجبور به پرداخت هزینه هنگفت برای پذیرش یا چاپ مقالات‌شان می‌شوند. خانم شهبازی که یکی از همین دانشجویان است، درباره مصائب تهیه و چاپ مقاله علمی در نشریات معتبر بین‌المللی به خبرنگار «جوان» می‌گوید: «هر دانشگاه بر اساس رتبه‌ای که دارد، فضای علمی‌اش متفاوت است. مثلاً در دانشگاه‌های دولتی مطرح که رتبه بالایی دارند، در ارائه مقاله علمی سختگیرانه‌تر عمل می‌شود. در مقابل اما در دانشگاه‌های آزاد، ارائه مقالات و پایان‌نامه غالباً نکته‌سنجی لازم را ندارد. از همین‌رو می‌بینیم که بازار خرید و فروش مقالات علمی روز به روز، داغ‌تر از قبل می‌شود و این معضلی است که به مرور زمان گریبانگیر دانشگاه‌های دولتی نیز شده‌است؛ به‌خصوص رشته‌های علوم انسانی و رشته‌هایی که تحریر پایان‌نامه به روش کتابخانه‌ای است.»

او درباره صف‌های طویل برای انتخاب استاد راهنما در تهیه مقاله علمی اینطور توضیح می‌دهد: «اساتید دانشگاهی برای استاد راهنما بودن، می‌توانند تا پنج دانشجو را در هر ترم پذیرش کنند. این مسئله موجب می‌شود که دانشجویان در انتخاب اساتید برای تهیه مقالات علمی‌شان ماه‌ها منتظر بمانند تا ظرفیت استاد خالی شود؛ تا جایی که این روند ممکن است یکسال هم طول بکشد! علاوه بر این روند فرسایشی، اکثر اساتید راهنما به دانشجو می‌گویند که خودش عنوان مقاله را پیدا کند و او را با هزار سؤال بی‌جواب تنها می‌گذارند. به همین دلیل دانشجو به سمت خرید مقاله علمی در بازار می‌رود، چراکه هیچ راهنمایی و همکاری از سوی اساتید صورت نمی‌گیرد و عمده دانشجویان آموزش کافی نسبت به تهیه مقاله علمی نمی‌بینند.»

این دانشجو درباره دسترسی نداشتن اساتید راهنما برای همکاری در تهیه مقاله نیز گلایه می‌کند و می‌گوید: «اکثر دانشجویانی که عنوان مقاله‌شان از سوی استاد راهنما تأیید می‌شود و به مرحله پروپوزال‌نویسی می‌روند، به دلیل عدم دسترسی به اساتید راهنما نیز مجدد با مشکلاتی مواجه می‌شوند. این مسئله در دوران کرونا بحرانی‌تر هم شده بود، چراکه دانشگاه‌ها به صورت غیرحضوری اداره می‌شدند.»

■بازار داغ خرید و فروش مقالات علمی

خانم گودرزی نیز یکی دیگر از دانشجویانی است که با مشکلات انتخاب عنوان و تهیه مقاله علمی‌اش مواجه شده‌است. او در این رابطه به خبرنگار «جوان» می‌گوید: «بعد از تعیین عنوان مقاله و پروپوزال‌نویسی، نوبت به ثبت مقاله و پایان‌نامه در ایرانداک می‌رسد که در آن استعلام گرفته شود تا موضوع تکراری نباشد. متأسفانه در این مرحله نیز مانند مراحل قبلی، بسیاری از اساتید دانشگاه به خوبی دانشجو را راهنمایی نمی‌کنند و از آنجایی که دانشجو این کار را بلد نیست، سراغ افرادی می‌رود که در ازای گرفتن پول موضوع مقاله علمی‌شان را در ایرانداک تطبیق می‌دهند؛ کاری که هم برای دانشجو هزینه‌بر است و هم کلاهبرداری زیادی در آن صورت می‌گیرد. تا جایی که در یک کلاس ۳۰ نفره دانشگاه‌ما، ۲۷ نفرمان سراغ افرادی رفتیم تا در ازای پول، موضوع مقاله‌مان را در ایرانداک تطبیق دهند، اما در نهایت سرمان کلاه رفت، چراکه برخلاف تأیید استعلامی که به ما داده بودند، فهمیدیم که موضوع مقاله‌مان تکراری بوده‌است. بدتر اینکه استاد راهنمای من متوجه این مسئله نشد!»

او ادامه می‌دهد: «متأسفانه بیشتر اساتید دانشگاه ما می‌خواهند یک پایان نامه خیلی زود تمام شود تا بتوانند سراغ دانشجویان دیگر بروند و درآمد بیشتری کسب کنند. همین قوانین اشتباه برای ارزیابی اساتید دانشگاهی موجب‌شده تا دانشجویان مقالات علمی کپی شده ارائه کنند. تا جایی که ۷۳ درصد مقاله‌ای که از بازار تهیه کرده بودم، کپی است اما استاد راهنمایم هیچ‌وقت متوجه آن نشد.»

این دانشجو به بازار پردرآمد مقاله علمی برای برخی از اساتید نیز اشاره می‌کند و می‌گوید: «در کنار اساتید دانشگاه خودمان که ظرفیتشان برای استاد راهنماشدن پر است، اساتید مهمان نیز معرفی می‌شوند که هزینه‌زیادی را بابت مشاوره و همراهی دانشجو در تهیه مقاله علمی دریافت می‌کنند. در سال ۹۹ هزینه ۶ میلیون تومانی از سوی استاد راهنمای مهمان برای پذیرش پایان‌نامه‌ام درخواست شد، البته این اساتید مهمان برای توصیه‌نامه جهت ارائه به سایر دانشگاه‌ها نیز هزینه‌های دیگری طلب می‌کنند در صورتی که باید «توصیه نامه» رایگان باشد.»

او به بازار فروش مقالات ISI در میان دانشجویان نیز اشاره می‌کند و می‌گوید: «گاهی مقالات ISI دانشجو به دانشجوی دیگر فروخته می‌شود؛ مثلاً یک دانشجوی باهوش و توانمند که از شهر دیگری آمده تا در دانشگاه دولتی معتبر درس بخواند و می‌خواهد هزینه زندگی‌اش تأمین شود، در ازای گرفتن «پول» اسم دانشجوی دیگر را در مقاله علمی‌اش می‌نویسد و هزینه‌هایش را تأمین می‌کند. اخیراً یکی از دانشجویان مبلغ ۱۰ میلیون تومان را بابت این کار دریافت کرد و اسم دانشجوی دیگری را در مقاله ISI نوشت.»

این دانشجو با انتقاد از روند باطل تهیه مقالات علمی دانشگاهی می‌گوید: «من جزو دانشجویانی هستم که به دلیل نبود راهنمایی کافی و اینکه آموزش لازم را ندیده بودم، ناچار شدم بابت ارائه مقاله‌ام، بخش‌هایی از کار را با پرداخت پول پیش ببرم، چراکه اساتید دانشگاهی برای تعیین موضوع و تهیه مقاله، راهنمایی و همراهی نکردند. در نهایت این ماجرا، معضل بی‌سوادی در میان فارغ‌التحصیلان رخ می‌دهد. تا زمانی که ملاک ارزیابی اساتید، همین‌قدر سطحی باشد و اساتید وقت کافی برای دانشجو نگذارند، دانشجویان اهمیت و ارزشی برای پایان‌نامه و مقالات علمی که باید ارائه کنند، قائل نمی‌شوند.»

■شفافیتی که باید باشد اما نمی‌گذارند!

تهیه مقالات علمی در دانشگاه‌ها با حاشیه‌هایی عدیده‌ای مواجه است. این مسئله در رشته‌های پزشکی بحرانی‌تر است، چراکه سامانه‌ای برای ثبت مقالات علمی فارغ‌التحصیلان پزشکی وجود ندارد و هر دانشجویی می‌تواند یک مقاله علمی تکراری ارائه کند و فارغ‌التحصیل شود.

آقای شایگان، کارشناس سامانه تحصیلات تکمیلی در این رابطه به خبرنگار «جوان» می‌گوید: «در رشته‌های پزشکی دانشگاه، هیچ کد ایرانداکی وجود ندارد تا مقالات علمی از آن استعلام گرفته شود، یعنی هر رزیدنتی که در دانشگاه‌های پزشکی در مقطع تخصص و فوق تخصص فارغ‌التحصیل می‌شود، ممکن است مقاله کپی ارائه کرده‌باشد.»

او ادامه می‌دهد: «دانشگاه‌های ایران در رشته‌های پزشکی زیر نظر وزارت بهداشت چیزی به نام سامانه ایرانداک ندارند. این در حالی است که در وزارت علوم، تمام مقالات علمی در این وزارتخانه ثبت می‌شود، اما در رشته‌های پزشکی اصلاً تمایلی وجود ندارد تا مقالات علمی ساماندهی شود.»

شایگان به قدرت پزشکان در زمینه ثبت نشدن مقالات علمی اشاره می‌کند و می‌گوید: «آنطور که به نظر می‌رسد، زور دانشگاه‌های پزشکی در زمینه عدم شفافیت در ارائه پایان‌نامه و مقاله علمی دانشجویان پر زور است و در نتیجه برخی از دانشجویان پزشکی که از تخصص کافی برخوردار نیستند و مقالات علمی قوی ندارند به راحتی فارغ‌التحصیل می‌شوند.»

او با اشاره به سامانه‌ای که در دست اجرا است و می‌تواند بخش زیادی از این مشکلات را رفع کند، می‌گوید: «قرار بود سامانه‌ای طراحی شود تا تمام مقالات دانشگاه‌های پزشکی در آن ثبت شود، اما فقط تعداد انگشت‌شماری از دانشگاه‌ها با وجود این سامانه الکترونیکی موافقت کرده‌اند و در مقابل بیشتر دانشگاه‌ها برای اجرا شدن این سامانه سنگ‌اندازی می‌کنند؛ به همین دلیل فقط ۳۰ درصد پروژه عملیاتی شده و مابقی کارها معلق مانده‌است.»

شایگان ادامه می‌دهد: «در حالی که سامانه مطرح‌شده، شفافیت می‌آورد، اما اساتید علوم پزشکی را به شدت محدود می‌کند، چراکه با نبود این سامانه، یک استاد در طول یک ترم می‌تواند تعداد زیادی پروپوزال به صورت همزمان داشته باشد و به اینکه اصلاً وقت کافی برای مطالعه تمام آنها ندارد، توجه نکند.»

او به رانت ایجاد شده در این رابطه اشاره می‌کند و می‌گوید: «هر استاد بابت پایان‌نامه‌های بیشتری که دریافت کند، حقوق بیشتری می‌گیرد و رتبه‌شان هم بالاتر می‌رود. در این خصوص یک رانت ایجاد شده که به محض راه افتادن سامانه و شفاف‌شدن موضوعات پایان‌نامه و اساتید راهنمایی که آن را پذیرفته‌اند بخش عمده آن برطرف می‌شود و با این فاجعه علمی مقابله خواهد شد.»

■وقتی کمیت آثار علمی مهم‌تر از کیفیت آن باشد

در همین رابطه ابوالفضل دلاوری، دانشیار علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبایی به خبرنگار «جوان» می‌گوید: «گزارش مقالات دانشگاهی و به‌ویژه مقالات مستخرج از رساله‌ها و پایان‌نامه‌ها که معمولاً به نام یک دانشجو و یک یا چند استاد چاپ می‌شوند با چند مشکل اساسی مواجهند که در مجموع باعث بدبینی به این نوع مقالات شده‌است. اول اینکه بسیاری از دانشجویان و حتی برخی از استادان، به ویژه در رشته‌های علوم اجتماعی و انسانی فاقد توانایی‌های لازم برای انجام پژوهش‌های اصیل هستند. این مشکل در نظام پذیرش دانشجو و گزینش استادان ریشه دارد و به نوبه خود تالی‌های فاسدی به همراه می‌آورد. چنین دانشجویانی نمی‌توانند وظایف علمی و پژوهشی خود را انجام دهند و لاجرم به روش‌های غیراخلاقی نظیر خرید رساله و مقاله در بازار آزاد، مؤسسات و دلالانی که متأسفانه روز به روز بیشتر و جسورتر می‌شوند، رو می‌آورند.»

او ادامه می‌دهد: «مقالات موجود در بازار آزاد که صوری و فاقد اصالت و نوآوری هستند، در بسیاری موارد از سوی استادانی که خود نیز مشارکت چندانی در فرآیند پژوهش دانشجو و تهیه رساله و مقاله نداشته‌اند، به راحتی پذیرفته و به نام آنها هم مزین می‌شود.»

دلاوری تصریح می‌کند: «گاهی ممکن است دانشجو از توانمندی لازم برای تهیه مقاله برخوردار باشد، اما استادان راهنما و مشاور چندان نقشی در فرآیند تهیه رساله و تدوین مقاله نداشته باشند، اما به دو دلیل مقاله به نام آنها ثبت می‌شود؛ یکی به دلیل مقررات آموزشی که یک یا دو مقاله مستخرج از رساله را اولاً شرط دفاع و ثانیاً نیازمند قرار دادن نام استاد راهنما در آن می‌سازد. دوم اینکه دانشگاه‌ها و وزارت علوم به ویژه در سال‌های اخیر شرط ترفیع و ارتقای استادان را عمدتاً بر اساس تعداد مقالات قرار داده‌اند و این موضوع نیز به مشکلات و فسادهای نامبرده در بالا می‌افزاید.»

او به ریشه مشکلات موجود در این رابطه اشاره می‌کند و می‌گوید: «یکی از ریشه‌های این نوع مشکلات در نظام آموزشی و پژوهشی فعلی کشور ما در وهله اول به نظام پذیرش دانشجویان به ویژه در دوره‌های تحصیلات تکمیلی برمی‌گردد. در این نظام پذیرش، ما شاهد کمیت‌گرایی هستیم و هم وزارت علوم و هم دانشگاه‌ها برای بالا بردن شاخص‌های صوری بیش از حد نیاز به پذیرش دانشجو در دوره‌های تحصیلات تکمیلی روی آورده‌اند. این موضوع هم باعث ورود دانشجویان کم‌توان و هم باعث شلوغ‌شدن سر استادان و کمی فرصت برای مشارکت فعال و نظارت دقیق بر فعالیت‌های پژوهشی شده‌است. ثانیاً در نظام پذیرش دانشجو، معیارهای نامناسب نظیر اطلاعات صوری و تستی مبنای اصلی سنجش توانمندی‌های علمی دانشجویان است و حتی برخی از دانشجویان اصولاً با معیارهای غیرعلمی وارد این دوره‌ها می‌شوند و این باعث می‌شود بخشی از دانشجویان فاقد حداقل توانمندی‌های لازم برای فعالیت‌های علمی و پژوهشی شوند.»

دلاوری می‌افزاید: «مشکل دیگر مربوط به نظام رتبه‌بندی اعضای هیئت علمی می‌شود که با محوریت دادن به کمیت آثار علمی و به ویژه مقالات، استادان را به سوی تولید و انتشار برخی آثار علمی سوق دهد. همچنین مشکل بعدی نظام پذیرش اعضای هیئت علمی، به ویژه در رشته‌های علوم اجتماعی و علوم انسانی است که این نیز باعث کاهش معیارهای علمی و حرفه‌ای و ورود افرادی به عنوان استاد می‌شود که از توانمندی علمی و پژوهشی یا اخلاق حرفه‌ای لازم برخوردار نیستند.»

او با تأکید بر لزوم ارزیابی دقیق و مناسب اساتید راهنما می‌گوید: «بهترین اقدام برای مقابله با زورگویی اساتید راهنما به درج نامشان در مقاله‌هایی که هیچ مشارکتی در آن ندارند، این است که آنها پس از انجام پایان‌نامه، هم به صورت درونی و هم به صورت بیرونی مورد ارزیابی قرار بگیرند. همچنین باید دانشجو پس از مرحله دفاع، استاد راهنما را مورد ارزیابی قرار دهد، چراکه وقتی دفاع کند، دیگر با استاد راهنمایش رودربایستی ندارد. این مسئله به سرشت دانشجو برمی‌گردد. اگر دانشجو زرنگ باشد، می‌تواند از عهده کارها بربیاید، یک دانشجوی قوی، مقهور استاد نمی‌شود که هر را چه استاد گفت، بی‌چون و چرا قبول کند.»

مسئولیت اجتماعی

حسین سروقامت

۸۰۱

کلمه «شارلاتان» را شنیده‌ایم، اما عبارت «شارلاتان آکادمیک» برایمان ناآشناست؛ کسی که مدعی دانشی است که ندارد و می‌داند که ندارد!

«اسم‌پرانی» عادت شارلاتان آکادمیک است؛ نام مشاهیر را می‌برد، اما از هیچ‌یک عبارت دقیقی نقل نمی‌کند. هر چه از او می‌شنوید، «قطعاً» و «حتماً» است؛ کلماتی نظیر «نمی‌دانم» و «بلد نیستم» در فرهنگ لغات او نیست.

وی هیچ‌گاه وقت کافی ندارد. حرف‌های قلمبه سلمبه می‌زند، در برابر منطق و استدلال، شما را می‌پیچاند!

شارلاتان آکادمیک شعر می‌خواند، داستان می‌گوید و خاطره می‌بافد. ابن‌سینا را با غزالی و خواجه نصیر را با فارابی مقایسه می‌کند، اما در آرای هیچ‌یک دقیق نمی‌شود.

به بهانه نوآوری نظریات مشهور را رد می‌کند، اما چیزی جایگزین آنها نمی‌کند.

شارلاتان آدمی لوده نیست، شعبده‌باز است؛ او با مهارت، دانش بشری را به سخره می‌گیرد!

گزیده

سهم سوابق تحصیلی در کنکور ۱۴۰۴ به ۶۰ درصد قطعی می‌رسد

سهم سوابق تحصیلی در کنکور ۱۴۰۴ شامل پایه یازدهم و دوازدهم خواهد بود و به ۶۰ درصد قطعی می‌رسد.

عباس سلطانیان، مدیر کل دفتر متوسطه دوم نظری وزارت آموزش و پرورش درمورد مصوبه سهم ۴۰ تا ۶۰ درصدی سوابق تحصیلی در کنکور سه سال آینده گفت: طبق مصوبه ۸۴۳ شورای عالی انقلاب فرهنگی در سال گذشته و مصوبه ۸۵۵ و ۸۶۳ سال ۱۴۰۱ که به تمامی مدارس کشور ابلاغ شده، کنکور به صورت نقطه‌ای در یک روز برگزار نخواهد شد. وی اعمال قطعی سوابق تحصیل دانش‌آموزان را از مهم‌ترین تغییرات کنکور در این مصوبه عنوان کرد و افزود: منظور از سابقه تحصیلی دانش‌آموزان در کنکور، نمرات دروس عمومی و تخصصی دوره دوم متوسطه است که امتحانات آن به شیوه نهایی و سراسری و تشریحی برگزار می‌شود، نه امتحانات داخلی.

سلطانیان اضافه کرد: در حال حاضر پایه دوازدهم تحصیلی در رشته ریاضی فیزیک ۱۱ عنوان درس نهایی دارد، رشته علوم تجربی ۱۰ عنوان، رشته علوم انسانی ۱۱ عنوان و رشته علوم و معارف اسلامی هم ۱۱ عنوان درس نهایی دارند که همه این درس‌ها با ضرایب تعیین شده از سوی وزارت آموزش و پرورش جزو سوابق تحصیلی دانش‌آموزان محسوب می‌شوند و در کنکور ۱۴۰۲ نیز سهم سوابق تحصیلی دانش‌آموزان فقط شامل پایه دوازدهم ۴۰ درصد است. مدیر کل دفتر متوسطه دوم نظری، سهم سوابق تحصیلی دانش‌آموزان در کنکور ۱۴۰۲ را فقط شامل پایه دوازدهم و ۴۰ درصد اعلام کرد و گفت: سهم سوابق تحصیلی در دوره بعد کنکور نیز مربوط به پایه دوازدهم خواهد بود. سلطانیان اظهار کرد: تأثیر سوابق تحصیلی در سال ۱۴۰۳ از ۴۰ به ۵۰ درصد افزایش پیدا می‌کند و در کنکور سال ۱۴۰۴ نیز این سهم به ۶۰ درصد قطعی و شامل پایه یازدهم و دوازدهم می‌رسد و سوابق تحصیلی در کنکور ۱۴۰۵ نیز شامل هر سه پایه دهم، یازدهم و دوازدهم خواهد بود.

این مقام مسئول هدف اصلی از این کار را تدریجی کردن پذیرش در دانشگاه‌ها و کاهش اضطراب داوطلبان و خانواده‌ها عنوان کرد و گفت: طبق بخشنامه‌ای که به دبیرستان‌ها ابلاغ کردیم، فردی که سابقه تحصیلی دارد به شرط فارغ‌التحصیلی می‌تواند یک بار دیگر نسبت به ترمیم و ارتقای نمرات خود و شرکت در امتحانات نهایی اقدام کند.

وی یادآور شد: دانش‌آموزی که در رشته ریاضی فیزیک تحصیل می‌کند، اما قصد شرکت در آزمون گروه علوم انسانی را دارد باید سوابق تحصیلی مرتبط با گروه علوم انسانی را برای خود تولید کند.

خبر کوتاه

■دادستان کل کشور گفت: مصونیت قضایی در طرح مولدسازی به این معنا که در اذهان جا افتاده نیست.

■عضو شورای شهر تهران گفت: بودجه سال آینده، ۳۰هزار میلیارد تومان به بخش حمل و نقل عمومی اختصاص یافته که برابر با ۴۰ درصد بودجه شهرداری است.

■معاون سرآمدان نخبگان گفت: هدف‌گذاری و اولویت اول این معاونت موضوع اشتغال نخبگان است که چهار خط ویژه شامل جذب هیئت علمی، جذب در بخش خصوصی، کمک به راه‌اندازی کسب و کارهای فناورانه و چهارمین برنامه اشتغال نخبگان، جذب و اشتغال در دستگاه‌های دولتی است.

■رئیس سازمان غذا و دارو درباره برخی درخواست‌هایی مبنی بر تأسیس داروخانه‌های دولتی گفت: در کل با سیاست توسعه داروخانه‌های دولتی مخالفیم؛ چراکه داروخانه بخش خصوصی نمی‌تواند با داروخانه دولتی رقابت کند.

■مدیر کل امور بیمه‌شدگان سازمان تأمین اجتماعی از پالایش فهرست بیمه رانندگان تاکسی خبر داد و گفت: در بخش رانندگان، بیمه حدود ۸هزار نفر حذف شده‌است. بنابراین ۸هزار نفر از پشت نوبتی‌ها جایگزین می‌شوند.

■معاون وزیر دادگستری و رئیس کمیته انتقال محکومان با اشاره به اینکه حدود ۴هزار زندانی ایرانی در دیگر کشورها در زندان به سرمی‌برند، گفت: از ابتدای امسال ۸۶ زندانی ایرانی از دیگر کشورها به ایران بازگردانده شدند و بنا داریم تا پایان سال بیش از ۱۰۰ زندانی دیگر را نیز به کشور بازگردانیم.

■رئیس سازمان اورژانس کشور گفت: زیرساخت‌ها، امکانات و تجهیزات بهداشتی و درمانی مرزهای تردد زائران حرم سالار شهیدان امام حسین (ع) توسعه می‌یابد.

■قائم مقام سازمان بازرسی کل کشور گفت: وصول مطالبات داروخانه‌های تهران از تأمین اجتماعی در اجرای طرح دارویار به میزان ۶۳۰ میلیارد تومان، احقاق حقوق تأمین اجتماعی به میزان ۱۱ میلیارد و ۱۸۹ میلیون تومان، ۳۲ میلیارد تومان مربوط به شرکت‌های دانش‌بنیان از جمله اقدامات اثربخش سازمان بازرسی است.

■وزیر آموزش و پرورش گفت: اولیا در دوران کرونا نشان دادند که همیار معلمان مؤثری هستند؛ از این‌رو می‌توان به صورت یک طرح از ظرفیت حضور و کمک آنها استفاده کرد هر چند بهره‌مندی از این داشته‌ها در مدارس مورد غفلت واقع شده‌است.

■معاون وزیر و دبیر کارگروه مولدسازی املاک آموزش و پرورش گفت: املاک بلااستفاده و مازاد دولتی مشمول طرح مولدسازی هستند و نتایج حاصل از مولدسازی املاک آموزش و پرورش فقط در مدرسه‌سازی مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

■سازمان هواشناسی اعلام کرد: ۱۱ ایستگاه باران‌سنجی در استان تهران به بهره‌برداری رسید.

■باستان‌شناسان بقایای یک کاخ سلطنتی منصوب به «ارباب پادشاهان سومری» را در منطقه گیرسو، واقع در جنوب عراق کشف کردند. کارشناسان قدمت این کاخ را ۴هزار و ۵۰۰ سال تخمین زده‌اند.